

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžso/90/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200659
Dátum vydania rozhodnutia:	28.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200659.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Judity Kokolevskej, v právnej veci žalobkyne: F. F., nar. XY, bytom R. proti žalovanému Ústrediu práce sociálnych vecí a rodiny Bratislava, pracovisko Žilina, so sídlom J.M. Hurbana 16, Žilina, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného číslo UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/10669 z 15. apríla 2014, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2014, č. k. 20S/61/2014-38, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline zo 16. septembra 2014, č. k. 20S/61/2014-38, p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom zo 16. septembra 2014, č. k. 20S/61/2014-38, zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia číslo UPS/US7/GRPRZAPPK/BEZ/2014/10669 z 15. apríla 2014, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobkyne a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, odboru sociálnych vecí a rodiny, č. LM2/PP_ŤZP/SOC/2014/13343-0007 z 27.01.2014, ktorým prvostupňový správny orgán nevyhovel žiadosti žalobkyne o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie fyzickej osoby - V. F., nar. XY, ktorý sa považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím so 60% mierou funkčnej poruchy, keď podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách v znení neskorších predpisov, stupeň jeho odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby podľa počtu dosiahnutých 75 bodov je III., čo znamená, že nie je odkázaný na opatrovanie; podmienky na opatrovanie teda nespĺňa a preto mu s poukazom na § 39 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z.z. nie je možné navrhnúť peňažný príspevok na opatrovanie.

V odôvodnení rozsudku krajský súd po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a obsahu predloženého administratívneho spisu konštatoval, že komplexný posudok prvostupňového aj druhostupňového orgánu vychádza z lekárskeho nálezov, ktoré nie sú staršie ako šesť mesiacov. Tieto lekárske nálezy konštatujú arteriálnu hypertenziu III. Štádia, stav po amputácii pravej dolnej končatiny v stehne, ICHS

NYHA II, stav po STEMI, stav po revaskularizačnej operácii, stav po bypasseim F-P dist. Cu profundoplasticam, Sy isch. acutum ext. inf. I. dx. gr. III. Podklady pre vydanie napadnutých rozhodnutí (lekársky posudok, komplexný posudok) neboli vydané v rozpore s ustanoveniami zákona č. 447/2008 Z.z. Žalobkyňa namietala, že manželov zdravotný stav je ťažký, má nábeh dostať trombózu aj na druhú nohu, chodiť môže najviac 2 hodiny, čo psychicky veľmi zle znáša. Tvrdila, že jej manžel má vysoký tlak, točí sa mu hlava, na barlách prejde len pár metrov a všade s ním musí chodiť, pričom injekcie si sám nepichne, tabletky odmieta a nemôže ho nechať doma samého, lebo podlieha depresívnym stavom a má obavu, čo si urobí. K jej námietke, že lekárka z posudkovej komisie posudzovanú osobu fyzicky nevidela, nerozprávala sa s ňou, a ako mu amputovali nohu, žiaden lekár s ním nekomunikoval, okrem tých, ku ktorým chodí na kontroly do lekárskej nemocnice, krajský súd poukázal na to, že z obsahu žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie, z iných listinných dôkazov nevyplýva, že by v súvislosti s podaním žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na opatrovanie, posudzovaná osoba žiadala, aby v súlade s § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z. bola pozvaná na posúdenie zdravotného stavu; takú požiadavku žalobkyňa netvrdila ani v žalobe. V zmysle ustanovenia § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z.z. posudkový lekár je povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie zdravotného stavu, ak o to táto osoba písomne požiada. Dospel preto k záveru, že nie je v rozpore so zákonom, ak posudkový lekár posúdi zdravotný stav posudzovanej osoby bez fyzického kontaktu s ňou, len na základe lekárskeho nálezov, ktoré nie sú staršie ako 6 mesiacov, čo v konaní mal krajský súd preukázané. Krajský súd zdôraznil, že vo veci priznania peňažného príspevku na opatrovanie neboli sporné diagnózy, ktoré sú uvedené v lekárskejších posudkoch (lekárska posudková činnosť), ale podstatné vo veci bolo vyhodnotenie stavu posudzovanej fyzickej osoby z hľadiska jej zaradenia do stupňa odkázanosti na pomoc inej osoby na základe dosiahnutých bodov podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z.z., čo realizuje žalovaný sociálnou posudkovou činnosťou (§ 13 ods. 1 písm. a/ zákona č. 447/2008 Z.z.).

Z obsahu administratívneho spisu mal krajský súd preukázané, že počet dosiahnutých bodov u posudzovanej osoby je 75, čím sa posudzovaná osoba zaradila do III. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej osoby v súvislosti s odkázanosťou na opatrovanie inou osobou. Vychádzajúc z ustanovenia § 39 ods. 1 v spojení s § 14 ods. 4 zákona č. 447/2008 Z.z., § 49 ods. 10 a ods. 12 a prílohy č. 3 zákona č. 448/2008 Z.z., konštatoval, že pre splnenie podmienok odkázanosti na opatrovanie je v zmysle prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z.z. potrebné dosiahnuť 0-44 bodov, teda VI., resp. V. stupeň odkázanosti. Vzhľadom na dosiahnutých 75 bodov posudzovaná osoba bola zaradená do III. stupňa odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby. Stanovené diagnózy neboli v konaní sporné a krajský súd nezistil rozpory vo väzbe na hodnotenie jednotlivých bodov prílohy č. 3 k zákonu č. 448/2008 Z.z. Pokiaľ teda žalovaný dospel k záveru, že dosiahnutý III. stupeň odkázanosti fyzickej osoby na pomoc inej fyzickej osoby neodôvodňuje odkázanosť na opatrovanie a žalobkyni nie je možné poskytnúť peňažný príspevok na opatrovanie, tento záver krajský súd považoval za správny.

Krajský súd zdôraznil, že zákonné limity ustanovujúce podmienky na takýto príspevok sú prísne stanovené a neumožňujú priznať peňažný príspevok na opatrovanie osobe, ktorá je zaradená do III. stupňa odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby (hoci inak ide o osobu s ťažkým zdravotným postihnutím). Takúto kompetenciu nemá ani žalovaný, ani súd.

Proti rozsudku krajského súdu podala žalobkyňa včas odvolanie. Uviedla, že krajský súd nevzal do úvahy, že jej manželovi bola zistená vrodená trombóza dolných končatín, boli mu zistené aj ďalšie nové diagnózy (embólia a vysoká hodnota FVIII), o čom zaslala aj doklady.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v plnom rozsahu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením rozsudku krajského súdu a konštatuje správnosť v ňom uvedených dôvodov (§ 219 ods. 2 O.s.p.), na ktoré ďalej len odkazuje. Krajský súd dostatočne podrobne a zrozumiteľne vysvetlil, prečo a z akých konkrétnych dôvodov správne orgány správne vyhodnotili, že posudzovaná osoba bola náležite hodnotená stupňom odkázanosti III. podľa prílohy č. 3 k zákonu č. 488/2008 Z.z., čo malo za následok, že žiadosť žalobkyne o priznanie peňažného príspevku na opatrovanie zo dňa 16.12.2013 bola zamietnutá v súlade so zákonom. Odvolací súd ich preto už duplicitne uvádzať nebude. Na zdôraznenie správnosti rozsudku krajského súdu ešte doplnia:

Podmienky priznania peňažného príspevku na opatrovanie upravuje zákon č. 447/2008 Z.z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Ide o fakultatívnu dávku, ktorú správny orgán môže, ale nie je povinný priznať, nie je na ňu právny nárok. Súd pri preskúmaní takého rozhodnutia posudzuje len to, či v správnom konaní bol riadne zistený skutočný stav a či správna úvaha nevybočila z medzí zákona.

Zákonodarca jednoznačne definuje opatrovanie ako nástroj sociálnej pomoci určený pre občanov s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorí sú odkázaní na opatrovanie podľa § 14 ods. 4 (ak tento zákon neustanovuje inak), teda ak stupeň ich odkázanosti na pomoc inej fyzickej osoby je V. alebo VI. podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 448/2008 Z.z. o sociálnych službách a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov.

Podľa § 39 ods. 2 zákona č. 447/2008 Z.z. účelom opatrovania je zabezpečiť každodenne pomoc fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím pri úkonoch sebaobsluhy, pri úkonoch starostlivosti o domácnosť a pri realizovaní sociálnych aktivít s cieľom zotrvať v prirodzenom domacom prostredí.

Ani v odvolacom konaní neboli preukázané žiadne také skutočnosti, ktoré by spochybnila zákonnosť rozhodnutia žalovaného. Pre súd je pri posudzovaní zákonnosti rozhodnutia rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia žalovaného (§ 250i O.s.p.), v danom prípade ku dňu 15. apríla 2014. Krajský súd preto správne konštatoval, že lekárske nálezy vydané po tomto dátume, v ktorých je odbornými lekármi konštatovaný zdravotný stav so záverom, že posudzovaná osoba je odkázaná na opatrovateľskú službu (MUDr. A. L., MUDr. V. K.), môžu byť podkladom len pre prípadné nové správne konanie o novej žiadosti vo veci priznania príspevku na opatrovanie.

Odvolací súd nezistil pochybenie v postupe žalovaného ani prvostupňového správneho orgánu, keď dospel k záveru, že v dostatočnom rozsahu zistili okolnosti rozhodujúce pre posúdenie nároku na príspevok na opatrovanie, pričom závery posudkov neboli spochybnené inými lekáorskými správami, ktoré by boli vydané pred dňom rozhodnutia žalovaného. Rozsudok krajského súdu preto potvrdil ako vecne správny.

Žalobkyňa nebola v odvolacom konaní úspešná, preto jej súd nepriznal náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 a § 246c O.s.p.). Žalovaný na ich náhradu zo zákona nemá nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.